

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 499/12

לפני : כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית

העותר : עו"ד דוד קולקר

נגד

המשיבים : 1. לשכת תביעות תעבורה ירושלים
2. היועץ המשפטי לממשלה
3. שופטי בימ"ש לתעבורה ירושלים
4. הדס רפאל
5. גבי פירו
6. אליהו אוחנה
7. דן זיסקינד
8. חאגי' יוסף חסן

עתירה למתן צווים על תנאי
ובקשה למתן צו ביניים

בשם העותר : עו"ד תומר נגולה

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. בעתירה שלפנינו מתבקש בית המשפט ליתן צווים על תנאי כנגד המשיבה 1 "לחדול מהגשה מחדש של כתבי אישום כנגד נאשמים שכתב האישום נגדם נמחק בהחלטה שיפוטית ולא הוגש עליו ערעור בתוך התקופה הקצובה בחוק, ואם הוגשו הליכים כאלה להפסיקם".

כן מתבקש צו ביניים המורה למשיבים "לעכב כל הליך משפטי המבוסס על אישום בנהיגה בשכרות או בהשפעת משקאות משכרים אשר הוגש לאחר שהסתיים בהחלטה שיפוטית כלשהי ולא הוגש עליו ערעור במועד הקבוע בחוק".

2. העותר הינו עורך-דין המייצג, לדבריו, מספר גדול של נאשמים שהוא שמו בעבירות של נהיגה בשכרות הקשורות בהפעלתו של מכשיר המדידה המכונה "ינשוף".

לטענת העותר, הרף הנדרש לשם הגשת כתב אישום בגין נהיגה בשכרות היה כ-400 מיקרוגרם, וזאת בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"ת (מחוזי י-ם) 11893/07 מדינת ישראל נ' עוזרי (לא פורסם, 7.3.2010). לדברי העותר, מצב זה הביא לכך, שכתבי אישום רבים בגין נהיגה בשכרות אשר הוגשו נגד נהגים אשר בדמם נמצאה כמות אלכוהול הנמוכה מ-400 מיקרוגרם, נמחקו, מבלי שהוגש על כך ערעור. אלא שלטענת העותר, בינתיים רף זה הונמך על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים ל-290 מיקרוגרם, והמשיבה מגישה את כתבי האישום המקוריים אשר נמחקו מחדש, אף שאין הוראת דין המתירה לה לעשות כן.

העותר מוסיף וטוען כי מדיניות המשיבה מביאה לפגיעה קשה בו ובשמו הטוב, שכן לאחר שכתבי האישום נגד לקוחותיו נמחקו וחלף המועד להגשת ערעור, הוא הודיע להם שלא ניתן יהיה לחדש את ההליכים נגדם. ואילו כעת, חלק מלקוחותיו דורשים את כספם בחזרה, אחרים דורשים ייצוג מחדש חינם אין כסף, ונוספים טוענים כי יגישו נגדו תביעות על הנזקים שנגרמו להם עקב ייעוץ משפטי קלוקל.

כן מפרט העותר מספר מקרים בהם, לטענתו, יש מקום ליתן צו ביניים. בסיום עתירתו, מפרט העותר מדוע עתר נגד המשיבים. לדבריו, המשיבה 1, מחלקת תביעות תעבורה ירושלים במשטרת ישראל, היא הגוף היחיד הנוהג כפי שמפורט בעתירה, וכל המקרים המפורטים "הם פרי הגיגיה ויוזמתה של מחלקה משפטית זו"; המשיב 2, היועץ המשפטי לממשלה, הוא הממונה על מערך התביעה הכללית, ובאחריותו לוודא שאכיפת החוק לא תעמוד בסתירה להוראות החוק; המשיבים 3 הם שופטי בית המשפט לתעבורה בירושלים, אשר התירו הגשתם מחדש של כתבי אישום שנמחקו; ואילו המשיבים 4 (משיבים פורמאליים) הם קבוצת נהגים אשר כתב האישום שהוגש נגדם נמחק, אך כיום תלוי ועומד נגדם כתב אישום שהוגש מחדש.

3. דין העתירה להידחות על הסף.

הסעד המתבקש על ידי העותר הוא כוללני, במובן זה שכל מקרה צריך לידון על פי נסיבותיו והתשתית העובדתית הרלוונטית לאותו מקרה. כך, לדוגמה, במקרה של חאג' יוסף חסן, שנזכר על ידי העותר, היה מדובר בפסק דין של זיכוי ולא של מחיקת כתב אישום.

עמד על כך בית משפט זה בבג"ץ 1901/94 ח"כ לנדאו נגד עיריית ירושלים, פ"ד

מח(4) 403, 411, 415 (1994):

"הלכה פסוקה היא שבית-משפט זה אינו נענה לעותר המבקש סעד כוללני. ההבדל בין סעד כוללני לסעד ממוקד אינו חד ואינו ניתן להגדרה מדויקת. אפשר לומר, בלי למצות ואף בלי לדייק, כי סעד כוללני מתייחס, בדרך כלל, למדיניות הראויה בסוג של מקרים או לדרך ההתנהגות הנדרשת בסוג של מקרים, שמספרם אינו ידוע ופרטיהם אינם ברורים, להבדיל מסעד ממוקד, המתייחס למקרה מסוים שעובדותיו ידועות וברורות..."

סיבה נוספת להסתייגות של בית המשפט מפני סעד כוללני מתייחסת למשיבים: בסעד כוללני קשה להבטיח, ולעתים אי-אפשר להבטיח, כי לפני בית המשפט יהיו כל המשיבים הראויים. אך זוהי גם טענת סף בפני עצמה, שעכשיו הגיעה שעתה".

4. במהותה, טענתו של העותר היא כי הגשתם מחדש של כתבי האישום נגד מרשיו, לאחר שנמחקו, נעשתה בניגוד לדין. העותר טוען כי ניסה להביא להפסקת הליכים אלו בדרכים שונות, אך סורב לפי שעה על ידי כב' השופטים ריבלין וטננבוים מבית משפט השלום בירושלים.

כידוע, בית משפט זה בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיהן של ערכאות שיפוטיות אחרות, אלא במקרים נדירים ביותר, ובדרך כלל מקום בו עולה טענה של חוסר סמכות או אם מתגלה תופעה קיצונית של שרירות בתחום שהוא מינהלי טהור (בג"ץ 10539/08 פלוני נ' יו"ר ראש הוצאה לפועל בטבריה (26.1.2009); בג"ץ 432/08 ארבל נ' בית משפט השלום בחיפה (לא פורסם, 12.5.08) והאסמכתאות שם); בג"צ 1748/08 הרטשטיין נ' בימ"ש מחוזי ת"א (לא פורסם, 6.3.2008); בג"צ 893/09 צור נ' מינהל מקרקעי ישראל (לא פורסם, 18.11.2009), בפסקה 9 והאסמכתאות שם). נסיבות חריגות ונדירות אלה אינן מתקיימות בענייננו.

מבלי להידרש לטענת העותר לגופה, הרי שככל שהוא סבור שכתב האישום הוגש נגד מרשו בניגוד לדין, המקום לטעון בעניין זה הוא בהליך המתקיים בפני הערכאה הדיונית, ובמידת הצורך, בפני ערכאת הערעור. אשר לטענה העותר כי לשכת

תביעות התעבורה בירושלים היא היחידה הנוהגת באופן המתואר, הרי שלא הונחה התשתית הנדרשת לשם ביסוס הטענה.

5. אי לכך, העתירה נדחית. מאחר שלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ג בטבת התשע"ב (18.1.2012).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט